

Cum să depășești singuri problemele și să-l ajuți pe copil?

1. Ajutați copilul să se orienteze, să cunoască alți copii, să se intereseze cu ce se ocupă ei.
2. Înainte de a vă alătura jocului, trebuie să-i cunoașteți regulile și distribuția rolurilor.
3. Spuneți-i copilului direct: „Dacă nu știi cum să procedezi, întreabă-i pe ceilalți: «Îmi pare rău, nu am înțeles...» Acesta este un început bun pentru conversație”.
4. Orientați-vă copilul către „experți”. Aceștia sunt adulți care știu cum să procedeze cel mai bine. Dar aceștia pot fi și copii mai experimentați. Nu este suficient să-i întrebați doar pe cei care sunt mai aproape.

Iată ce împiedică gândirea:

- **Timiditatea.** O persoană poate ști să răspundă la o întrebare, dar se teme să vorbească în public. Nu este sigură dacă va reuși și preferă să tacă. Timiditatea este un egocentrism infantil de nedepășit.
- **Temerile.** Copiii și adulții se tem de nou. Fricile sunt o consecință a antropomorfismului și animismului infantil, tendințe de a reînvia obiectele.
- **Lipsa de interes.** Mai aproape de școală, copiii dezvoltă o imagine a lumii în care un eveniment urmează din altul. La vârsta preșcolară, copilul operează cu multe conexiuni „false”. Are o imagine prelogică a lumii bazată pe conexiuni imaginare.

- **Dezvoltare neuniformă.** Se întâmplă ca o persoană să rezolve cu succes probleme complexe, dar cele simple să fie prea dificile pentru ea. Dacă părinții antrenează unele abilități și nu acordă atenție altora, copilul se dezvoltă nearmonios.

Toți acești factori sunt de origine socială, în ei se reliefează istoricul dezvoltării abilităților și intereselor unui om, al deprinderilor sale de comunicare cu ceilalți. Fiecare dintre noi are propria poveste. Dar, chiar și când creștem, purtăm în noi particule de prelogism copilăresc, egocentrism, antropomorfism și animism. Aceste urme ale „picturii rupestre” apar în biografia unei persoane adulte, dacă în viața sa se întâmplă cataclisme.

LEGEA LUI KOLMOGOROV sau DE CE DEZVOLTAREA RAPIDĂ A INTELECTULUI ESTE PERICULOASĂ

De ce greșim tot timpul și uneori catastrofal?
Iată câteva explicații:

1. Neglijarea pedagogică. Cu cât se acordă mai puțină atenție copiilor, cu atât se simt mai nesiguri ca adulții.
2. Greșelile „ereditare” care se fac din generație în generație.
3. Mediul social.
4. Infantilismul.
5. Erorile – consecință a particularităților istoriei naționale.
6. Eșecul în sistemul de educație.

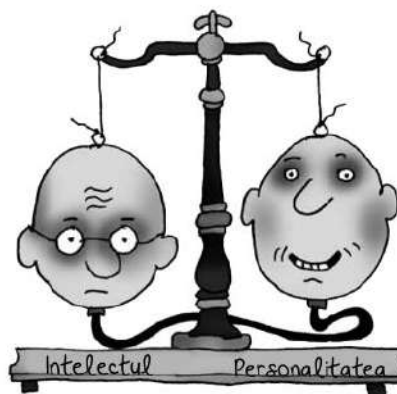
Fiecare dintre aceste explicații este relativ adevărată. Cu toate acestea, academicianul A.N. Kolmogorov a ajuns la concluzia următoare:

Dezvoltarea rapidă a inteligenței deprimă dezvoltarea personalității, în urma căreia o persoană nu se poate adapta la lumea din jur, nu poate evalua în mod adecvat oamenii și evenimentele.

Personalitatea unui om încetează să se dezvolte și rămâne la nivelul preșcolarului. Imaginați-vă un băiețel

de șase ani care trăiește în lumea adulților conform legilor lor...

Observând copiii supradotați, participanți la olimpiade, Kolmogorov a formulat o lege: *cu cât intelectul este mai înalt, cu atât personalitatea este mai infantilă*. Gândirea și personalitatea se află într-o relație de codependență, de reciprocitate. Foarte simplificat: cu cât capul este mai mare, cu atât corpul este mai puțin dezvoltat. Și invers: cu cât corpul este mai antrenat, cu atât creierul este mai puțin dezvoltat. Experiența unor sportivi și oameni de știință remarcabili este o confirmare vie a acestei observații.

Adică, dacă vă antrenați creierul, atunci personalitatea se atrofiază, se oprește din dezvoltare. Într-adevăr, unul dintre tipurile literare obișnuite ale unui om de știință sau al unui om deștept (Paganel, la Jules Verne, Lujin, la

sunt represivi, speriați, lingușitori. În basme, acesta este Lupul, iar lepurele este tipul *represiv*. Relațiile la noi adesea se construiesc pe principiul încăierării fizice (cine va bate pe cine) sau psihice (cine va striga mai tare sau va păcăli acela va învinge).

Trecutul nostru este împovărat cu moștenire genetică sau cultural-istorică nefavorabilă. Rusia a purtat în mod constant războaie și a supraviețuit datorită caracterului său național. Dar viața nu este un război.

Greșeala numărul 13

Orientarea la conexiunile logice formale și la principiile de neclintit. Niciodată nu trădați principiile și regulile insuflate în copilărie

Consecințe și probleme

- ✓ Un adult care în copilărie a fost informat doar despre acțiunile oamenilor, fără a-i fi explicate motivele lor, trăiește într-o lume a conexiunilor mecanice, a reacțiilor formale, a oamenilor fără suflet.
- ✓ În comunicare, un astfel de om este predispus să evalueze din punctul de vedere al prescripțiilor și stereotipurilor colective și nu pentru a înțelege sentimentele și intențiile oamenilor reali.
- ✓ În comunicare, el arată neîncredere față de altul, realizând că principiile pot fi încălcate, ceea ce înseamnă că acela îl poate înșela.
- ✓ Stabilirea respectării necondiționate a regulilor formale ne împiedică să iubim și să fim iubiți, deoarece regulile stricte conțin o interdicție asupra emoțiilor vii, spontane.
- ✓ Oamenii care respectă principiile întotdeauna, în orice împrejurare, sunt fanatici fără compromisuri. Soarta lor este cu numeroase conflicte în care se simt „pe cal”.